

Sygn. akt VIII U 215/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Łazowska

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2020 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy L. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania L. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 stycznia 2020 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do niezrealizowanego świadczenia po mężu R. D. zmarłym w dniu (...)

(-) Sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 215/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 22 stycznia 2020r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej L. D. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu R. D. podnosząc, że nie została udokumentowana data śmierci świadczeniobiorcy, która jest podstawą do ustalenia prawa do niezrealizowanego świadczenia. Dla potrzeb ustalenia świadczeń przysługujących po zmarłym świadczeniobiorcy przepisy ustawy emerytalnej wprowadzają wymóg udokumentowania daty śmierci świadczeniobiorcy jako warunku do ustalenia prawa do świadczenia. Urzędowe potwierdzenie daty śmierci jest niezbędne do ustalenia okresu, za który świadczenie może być wypłacone. Stąd akt zgonu ze wskazaną datą znalezienia zwłok nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej, lecz jedynie fakt zgonu i datę znalezienia zwłok.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona domagała się ponownego rozpatrzenia sprawy wskazując, że decyzja została wydana na podstawie błędu w dokumentacji medycznej jej męża.

Ubezpieczona wskazała, że w dniu (...) jej mąż R. D. zmarł w domu w obecności rodziny. Zostało wezwane pogotowie, ratownik medyczny wystawił kartę informacyjną oraz zalecił wezwanie lekarza POZ. Przyjechała następnie lekarka, która sporządziła Kartę Informacyjną Z. z kodem R96 – śmierć nagła. W celu dopełnienia formalności ubezpieczona udała się do przychodni (...), gdzie została sporządzona Karta zgonu z 7 stycznia 2020r., w której popełniono błąd i zamiast wpisać datę i godzinę zgonu pomyłono rubrykę i wpisano datę i godzinę znalezienia zwłok. Na podstawie tego dokumentu został sporządzony odpis skrócony aktu zgonu przez Urząd Stanu Cywilnego.

Po dostarczeniu ww. dokumentu ZUS wydał decyzję odmowną w sprawie prawa do zrealizowanego świadczenia. Ubezpieczona załączyła do odwołania kserokopie Karty Informacyjnej Z. z (...), Karty informacyjnej o udzielonej pomocy w dniu (...), w której wpisano, że z uwagi na nieoczekiwany zgon R. D. odstąpiono od medycznych czynności ratunkowych a zalecono wezwanie lekarza (Karta podpisana przez ratownika medycznego G. S.), Kartę zgonu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona L. D. w dniu 14 stycznia 2020r. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu R. D..

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Mąż ubezpieczonej R. D. od 1 marca 2006r. był uprawniony do emerytury. Świadczenie pobierał 25 dnia każdego miesiąca.

W odpisie skróconego aktu zgonu w rubryce nr 2 „ czas i miejsce zgonu/ znalezienia zwłok wpisano: data znalezienia zwłok - (...), godzina znalezienia zwłok - 23:30 miejsce znalezienia zwłok – Z. ”.

Sąd zwrócił się do Szpitala (...) w Z. o nadesłanie uwierzytelnionej karty informacyjnej zgonu R. D..

Z nadesłanej Karty Informacyjnej Z. z (...) wynika, że R. D. zmarł (...) śmiercią nagłą w domu rodzinnym, zgon stwierdzono o godz.23:30. Dokument został podpisany przez lekarza E. L..

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego oraz Karty Informacyjnej Z. z (...)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej L. D. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2020r., poz.53) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy ubezpieczonej L. D. przysługuje prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu R. D.. Organ rentowy odmówił bowiem prawa do tego świadczenia podnosząc, że nie została udokumentowana data śmierci męża, gdy akt zgonu nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej a wskazuje datę znalezienia zwłok.

Sąd dla ustalenia daty śmierci R. D. zwrócił się do Szpitala (...) w Z. o nadesłanie uwierzytelnionej Karty Informacyjnej Z. R. D..

Z Karty tej wynika, że R. D. zmarł w domu rodzinnym w Z. przy

ul. (...) w dniu (...) śmiercią nagłą. Zgon został stwierdzony przez wezwaną na miejsce śmierci lekarzkę E. L., która sporządziła następnie Kartę Informacyjną Z.. Ww. okoliczności dotyczące daty i miejsca zgonu R. D. wynikają także z załączonej przez ubezpieczoną do odwołania kserokopii Karty informacyjnej o udzielonej pomocy z (...) podpisanej przez ratownika medycznego G. S..

Skoro mąż ubezpieczonej zmarł w dniu (...), co jednoznacznie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, to ubezpieczonej przysługuje prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu należne mu do dnia śmierci, zgodnie z cytowanym na wstępie art.136 ustawy emerytalnej.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art.148¹ k.p.c. uznając, że wobec zgromadzonego materiału dowodowego zawartego w aktach organu rentowego oraz treści odwołania ubezpieczonej, rozpoznanie sprawy na rozprawie nie było konieczne.

Zgodnie z art. 148¹ k.p.c. Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne (§1).

W przypadkach, o których mowa w § 1, sąd wydaje postanowienia dowodowe na posiedzeniu niejawnym (§2).

Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo (§3).

(-) Sędzia Grażyna Łazowska